

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKE

2005. december 13-án benyújtott kereset – Gesner kontra OHIM

(F-119/05. sz. ügy)

(2006/C 96/53)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

Felek

Felperes: Charlotte Gesner (Kildedalsvej, Dánia) (képviselők: J. Vazquez Vazquez és C. Amo Quiñones ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) által 2005. szeptember 2-án elfogadott határozatot, amellyel elutasította a felperes által az OHIM-nak a rokkantsági bizottság létrehozását megtagadó 2005. április 21-i határozata ellen 2005. május 10-én benyújtott panaszát;
- a Közzolgálati Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, aki 2005. április 15-ig az OHIM ideiglenes alkalmazottja volt, 2003 óta porckorongsérvtben és egyéb gerincbántalmakban szenved. Annak ellenére, hogy sebészi kezelésben is átesett, illetve többféle orvosi és fizioterápiás kezelésben is részesült, erős hátfájdalmi továbbra sem szűntek meg, állapotát pedig tovább súlyosbította, hogy hosszú időn keresztül kellett ülőhelyzetben dolgoznia, ami miatt több hónapon keresztül betegszabadságon volt.

2005. március 11-én a felperes rokkantsági bizottság létrehozását kérte az OHIM-tól, hogy az állapítsa meg a hivatalban végzett tevékenységével kapcsolatos munkaképtelenségét, és ismerje el rokkantnyugdíjra való jogosultságát.

Az OHIM két okból kifolyólag megtagadta ezt a lehetőséget. Elsőként a személyzeti szabályzat 59. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a rokkantsági bizottság összehívásához szükséges határozatot a kinevezésre jogosult hatóság hozza meg. Másrészt mivel a felperes az elmúlt három évben mindössze 294 napot volt betegszabadságon, nem felel meg a személyzeti szabályzat 59. cikke (4) bekezdésében foglaltak időtartamnak.

Keresetében a felperes négy jogalapot hoz fel, amelyek közül az első értelmében úgy véli, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem vindikálhatja magának a kizárólagos jogot a rokkantsági

bizottság összehívására. Ezzel a kinevezésre jogosult hatóság előzetesen, szubjektíven és önkényesen határozhatná meg, hogy az alkalmazott vagy tisztviselő kellően beteg-e a bizottság összehívásához, illetve ahhoz, hogy megjelenjen előtte.

Második jogalapjában a felperes kifejti, hogy a megtámadott határozat indokolása hibás. A személyzeti szabályzat 59. cikkének (4) bekezdésében foglalt időtartam alkalmazásával nem részesülhetnek rokkantsági nyugdíjban azok a tisztviselők és alkalmazottak, akik ezt az időtartamot nem töltötték le, ugyanakkor ha egy baleset vagy betegség miatt válnak munkaképtelenné, hamarabb is kérhetik nyugdíjazásukat.

Harmadik jogalapjában a felperes úgy véli, hogy a rokkantsági bizottság létrehozására vonatkozó rendelkezéseknél nem a személyzeti szabályzat 59. cikke az irányadó, hanem a rokkantsági nyugdíjra való jogosultsággal kapcsolatos jogszabályok, vagyis a személyzeti szabályzat egyéb alkalmazottakra vonatkozó részének 31–33. cikke, a személyzeti szabályzat 9. cikke és VIII. melléklete.

Utolsó jogalapjában a felperes kifejti, hogy a megtámadott határozat sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát és az egyenlő bánásmód elvét. Az OHIM megakadályozza személyzetét a rokkantsági bizottság összehívásában, miközben a többi közönségi alkalmazottnak megvan erre a lehetősége. Mindezen felül a három évnél rövidebb szerződéssel rendelkező OHIM-alkalmazottnak nehézségbe ütközik a rokkantsági nyugdíjjogosultság megszerzése, mivel rövidebb szolgálati idejük miatt nem tudják elérni a személyzeti szabályzat 59. cikkének (4) bekezdésében előírt időtartamot.

2006. január 13-án benyújtott kereset – Scafarto kontra Bizottság

(F-6/06. sz. ügy)

(2006/C 96/54)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Felek

Felperes: Nicola Scafarto (Luxembourg, Luxembourg) (képviselők: A. D'Antuono és G. Somma ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék az EK 241. cikk szerint állapítsa meg a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének alkalmazhatatlanságát;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes által a 2005. március 17-i 000617. sz. határozat ellen benyújtott panaszt hallgatólagosan elutasító határozatát;
- a Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg az előbbi határozatot abban a részében, amelyben a kinevezésre jogosult hatóság a felperest az A*8-as besorolási fokozat első fizetési fokozata helyett az A*6-os besorolási fokozat első fizetési fokozatába sorolta be;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a felperes részére mindazon összegek és kamataik megfizetésére, amelyeket a felperes nem kapott meg a megtámadott határozat jogszerűtlensége miatt;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperest, akit felkerült az A6-os és A7-es besorolási fokozatokra meghirdetett EUR/A/155/2000. sz. versenyvizsga alapján összeállított tartaléklistára, a Bizottság az új személyzeti szabályzat hatályba lépését alkalmazta és az A*6-os besorolási fokozatba sorolta be.

Keresetében a felperes mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy a besorolásáról szóló határozat megsérti a személyzeti szabályzat 31. cikkét.

A felperes előadja továbbá, hogy az említett határozat jogellenes, mivel jogalapja, vagyis a személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 12. cikke, jogellenes a következő elvek megsértése miatt: a jogbiztonság, a bizalomvédelem, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az egyenlő bánásmód, az ésszerűség és a gondos ügyintézés elve. A felperes végül – másodlagosan – hozzáteszi, hogy a jogos bizalom védelme mindig feltétlen, azonban minden kivételt és/vagy eltérést megfelelően meg kell indokolni; jelen esetben ez a feltétel nem teljesül.

2006. január 23-án benyújtott kereset – B kontra Bizottság**(F-7/06. sz. ügy)**

(2006/C 96/55)

(Az eljárás nyelve: francia)

Felek

Felperes: B (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Rodrigues és A. Jaime ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes panaszát elutasító 2005. október 10-i határozatát, a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes részére külföldi munkavégzési támogatás megállapítását megtagadó 2005. április 26-i határozatával együtt;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a felperes részére – a szolgálatba lépésétől számítva – külföldi munkavégzési támogatás fizetésére;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a majdani határozat meghozatalának időpontjától kezdődően késedelmi kamatok fizetésére;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, aki a Bizottság tisztviselője, vitatja a juttatásainak végleges megállapításáról szóló határozatot, amellyel az alperes megtagadta tőle a külföldi munkavégzési támogatást.

Keresetének alátámasztására a felperes fő érvként a személyzeti szabályzat VII. melléklete 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértését hozza fel. A felperes jogellenességi kifogást is emel arra hivatkozva, hogy az idézett rendelkezés első franciabekezdésében írt állampolgársági feltételnek a mind az alkalmazási hely, mind a valamely egyéb tagállam állampolgárságával rendelkező tisztviselőre való alkalmazása megsérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát és az egyenlő bánásmód elvét.

A felperes előadja továbbá, hogy személye tekintetében mindenestre fennáll a kérdéses rendelkezés második franciabekezdésében foglalt, a lakóhelyre vonatkozó feltétel.

A felperes másodlagosan a személyzeti szabályzat VII. melléklete 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozik azt állítva, hogy a megtámadott határozat nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a felperes megfelel mind az említett rendelkezésben szereplő állampolgársági, mind pedig a lakóhelyre ott előírt feltételnek.